

вече прилича на предмѣты благородны и важны, а отрывистыйтъ само е пріятенъ и забавенъ. —

Най-подиръ *разговоренъ* слогъ са нарича таквази рѣчь, която държи срѣда между отрывистата и періодическата, сир. състои кое отъ не голѣмы періоды, кое отъ кратки предложенія или малки фразы. Като употребявамы, споредъ какъто са случи, формата на періода и формата на предложението, разговорныйтъ слогъ са отличава съ безискусственностъ или естественностъ, и са приближава до обыкновенный разговоренъ езикъ, за туй са и тѣй нарича. Съ този слогъ са пишѣтъ обыкновенно единъ родъ забавно поучителны съчиненія, които наричатъ *Романы*, *Нувелля*, *приказки*. Отъ Европейскытъ языцы Френскыйтъ има най-много таквызи съчиненія; отъ Славенскытъ има Рускыйтъ. Ный на языка си имамы твърдѣ малко Романы прѣведсны, а ни единъ още съчиненъ. Нувелла имамы една — *Хайдутъ Ионко*, и тя е прегедена отъ Френскы подъ името *Стояня войвода*. Повѣсти или приказки са намѣрватъ повече на языка ни; отъ преведенытъ до сега първо мѣсто държи приказката *Ясенъ 1-ый*, по-напрѣдъ съчинена на Полскый езикъ, а отъ оригиналытъ наши повѣсти първа е тѣй наречената *Нещастна фамилія* отъ В. Д., печатана въ нѣколко брои на Българскытъ книжници отъ 1860 год.

* Примѣръ за разговорный слогъ ный привождамы изъ «Ясенъ I-й», именно тамъ дѣто Петъръ, Ясеновъ братъ говори: «Ето предъ насъ прѣкрасна долина, обиколена съ «высоки горы, прѣзъ които водѣтъ само едни стрѣмны «пѣтеки. Видишь ли Е! тамъ онѣзи села? Тамъ живѣе «нашъ народъ. Горытъ сж го упазили отъ Грыцкото влія- «ніе. Тамъ хѣрата трѣба да сж по-добры и по-Българи!... «Наистинѣ тамъ ще са увѣримъ до колко можемъ са на- «дѣва на народа, но като са увѣримъ да са върнемъ въ